

uden imidlertid, at denne Comitee skal betragte dette som sit endelige Maal, men at den derpaa med al den Grundighed, som et længere Tidsrum kan tillade, skal gennemgaae Finantsloven i alle dens Enkeltheder, og saa forelægge Forsamlingen sin endelige Betænkning. Jeg troer saa meget mere, at dette vil være det Rigtige, som vi kun i dette Tilfælde ville kunne komme til saa nøie Kundskab om Sagen, som ikke uden en Forlængelse er mulig, og som ved den allerførste Behandling af Finantsloven er uden al Sammenligning vanskeliggere end de paafølgende. Jeg skal endnu tillade mig at yttre, at jeg fuldkomment erkjender, hvor vanskeligt det i denne saavel som ved mangfoldige andre Sager kan være uden nogen Forberedelse og uden nogen Støtte at give sin Stemme til det fulde Antal af Medlemmer i en Comitee, og navnlig, naar det er en Sag, som den skal behandle, hvori saa saa virkelig ere inde i, som i Finantsloven, og naar slige Comiteer skulle bestaae af saamange Medlemmer, som hidtil er nævnt og jeg skulde derfor mene, at uagtet jeg ved næsten alle andre Sager kunde være tilbøjelig til at slutte mig til det Forslag, som er gjort om, at man foreløbigt skal behandle Sagen først her i Thinget, forinden man skrider til Valg af en Comitee, dette dog virkelig ikke her paa nogen Maade i dette Tilfælde gaaer an, thi selv, om man tænker sig, at Comiteen skal kunne i meget kort Tid finde en saadan Udvei som den, jeg har omtalt et Par Gange, saa maa den dog ogsaa have Tid dertil; thi dersom denne Udvei maa gaae gennem de samme Instanser, saa ville der kun være 2 Dage at slaae af. Jeg skulde endvidere mene, at netop ved denne Sag vil man mindre end ellers kunne stole paa, at man virkelig lærer de Mænd at kjende, som ere istand til i en Comitee at bidrage til Sagens sande Oplysning; saaledes at man her med nogen Nytte kan discutere den, saaledes at vi Andre, som ikke høre til de i nogen Maade Sagkyndige, ved den foreslaaede Behandlingsmaade, ville aldeles tabe den vigtige første Behandling. Jeg troer ikke, at man kan stole paa, at i denne Sag de meest dygtige Mænd ere de, som enten tale meest eller bedst ved den foreløbige Behandling, ja ikke engang paa, at de overhovedet tage Ordet.

Balthazar Christensen: Det maa ganske vist være en Betragtning af stor Betydning ved det foreliggende Spørgsmaals Afgjørelse, om vi kunne tilendebringe denne Sags Behandling i den os dertil saa knapt forundte Tid; men, ligesom jeg ikke var enig med den ærede Taler, der nyligt satte sig, i, at vi ikke turde og maatte tilegne os Broderparten, om jeg saa maa udtrykke mig, af den Tid, der er tilbage inden 1ste April, saaledes forekommer det mig ogsaa, at han i sin Betragtning ikke har lagt tilstrækkelig Vægt paa det Spørgsmaal, der for mig er det afgjørende i Sagen, det nemlig, om da Behandlingen i en Comitee, i en strax nedsat Comitee, vilde fremme det os paahvilende Arbejde hurtigere og bedre, end den Maade, som er bragt i Forslag af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning). Jeg er af den Formening, at det ikke er saa, og jeg er derhos af den Formening, at det netop paa Grund af dette Arbejdes store Vanskelighed og Vigtighed, netop paa Grund af dette Arbejdes betydningsfulde Følger ogsaa for Fremtiden er og maa være os om at gjøre, at det angribes paa den bedst mulige Maade. Hvad er det egentligt hvorom her tvistes? Det er, om vi skulle bearbejde denne og muligvis de fleste andre Sager efter den Methode, der hidtil har været benyttet ved vore offentlige Forhandlinger, eller om vi skulle behandle den efter den af den ærede Rigsdagsmand foran mig foreslaaede. Jeg troer, at man kan kalde vor gamle Behandling den franske og den af min ærede Ven foreslaaede den engelske. Nu troer jeg for det Første, at man vel skal betænke sig paa at sige, at den Vel, Engländerne have indslaaet ved at behandle deres Sager, at den enten med Hensyn til Grundigheden eller med Hensyn til den Tid, de udfordre, staae tilbage for noget andet System, der kjendes; jeg troer ikke, at man skal kunne paastaae dette med Blikket tilbage paa vore Stænders Historie. Men dernæst skal jeg bemærke, at den af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2. District (Tscherning) foreslaaede Fremgangsmaade er den virkelig demokratisk, den virkelig folkelige Behandling, medens den anden foreslaaede Fremgangsmaade suarere kunde kaldes den aristokratisk; thi Ingen skal nægte mig, at, overgive vi denne Sag strax